

27*

*Αριθ. **

Ἑλληνικὴ Πολιτεία
Ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας
Πρὸς τὴν Προσωρινὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν

Σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι ἡ Α. Ἐξ. ὁ Κυβερνήτης λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 319 ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἀπολύουσιν ἐλευθέραν τὴν σαρδηνικὴν βρικογολέταν ἢ «Αἰμιλία» τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Κοπέλλου, τὴν ἀπεδοκίμασε καὶ κατεδίκασεν εἰς δήμευσιν καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους εἶμαι διατεταγμένος νὰ σᾶς ἐκθέσω συντόμως ὡς ἐφεξῆς:

Καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως δηλὸν γίνεται ὅτι ὁ ἀποκλειστὴς Σ. Πινότσης συνέλαβε τὸ πλοῖον τοῦτο μεταξὺ τοῦ Νεοκάστρου καὶ Μοθώνης, πλησίον τῆς ξηρᾶς ἕως βολῆς κανονίου. Τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει ἀποχρώντως ὅτι διευθύνετο πρὸς τὰ ἐχθρικὰ φρούρια;

Ἐὰν ὁ πλοίαρχος, ὡς λέγει, δὲν ἐγνώριζε τὸν ἀποκλεισμόν, τοῦτο τὸν ἀθωώνει; Ὁ ἀποκλεισμός ἐδημοσιεύθη καὶ ἡ ἄγνοια τοῦ Νόμου ἠξεύρετε, Κύριοι, ὅτι δὲν ἀθωώνει τὸν παραβάτην;

Ἡμπορεῖ τις ἐν καθαρᾷ συνειδήσει νὰ παραδεχθῇ τὴν εἰς δικαιολογίαν ἔκθεσιν τοῦ πλοιάρχου λέγοντος ὅτι ἡ περὶ τὸ Νεόκαστρον γῆ πλησίον τῆς ὁποίας ἔπλεεν ἦτον ἀγνώριστος;

Τὴν δήμευσιν ταύτην ἐν ἐνὶ λόγῳ δικαιώνουν τὰ πάντα· καὶ τὰ εἶδη ἐξ ὧν σύγκειται τὸ φορτίον καὶ ἡ θέσις ὅπου ἐσυλλήφθη καὶ ἡ ἰδίᾳ ἔκθεσις τοῦ πλοιάρχου. Τοῦτου χάριν διατάσσεται ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς δημεύσεως.

Ἐν Πόρῳ τὴν 21 Ἰουλίου 1828

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης

28***

Ἀντίγραφα ἀναφορῶν μου πρὸς τὸ Σεβ. Δικαστήριον, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ἐζήτουν εἰς αὐτὸ τὸν κύριον Ὀρφανὸν ὡς ἐπίτροπον τοῦ Κουρκουμέλη μὲ διαμαρτυρήσεις μου ἐναντίον του.

Πρὸς τὴν Σεβ. Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν!

Ὁ ὑποσημειούμενος ἠνήχθη ἀπὸ κάποιον Ἀντώνιον Κουρκουμέλην καὶ ἦλθον εἰς Αἴγινα διὰ νὰ κρισολογηθῶ διὰ ὑπόθεσιν καταμόνην ἐπίνοιαν παρ' αὐτοῦ εἰς ἐμὲ ἀναφερομένην, καθ' ὅσον ἔφθασα νὰ γνωρίσω. Ἀλλ' ἐνῶ ἀκόμη εὐρισκόμην εἰς τὴν κουραντίναν, ὁ ρηθεὶς κ. Ἀντώνιος Κουρκουμέλης ἀνεχώρησε, δὲν ἠξεύρω διὰ ποῦ, καὶ ἄφησεν ἐπίτροπόν του τὸν κύριον Διονύσιον Ὀρφανόν, ὅστις καὶ μὲ ἐφυλάκωσεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Διοικητήριον. Ἐγὼ ἀφοῦ ἔδωσα ἐγγύησιν ἀξιόχρεων, ἐβγῆκα ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ διεμαρτυρήθη ἐναντίον του.

Ἀλλὰ ποῖος νόμος ἀποφασίζει φυλακὴν ἐνὸς ὑποκειμένου, χωρὶς πρῶτον νὰ κρισολογηθῇ, χωρὶς πρῶτον τοῦλάχιστον νὰ ἀναφερθῇ ὁ ἐνάγων εἰς τὸ ἀνήκον Δικαστήριον;

Ἐγὼ ἀκόμη διὰ τὰ εἰρημένα δὲν γνωρίζω κυρίως τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν μὲ ἐνάγει. Ἐν τοσοῦτῳ εἶμαι ὑπόχρεως νὰ κάθωμαι καὶ νὰ προσμένω πότε θέλει τελειώσει ὁλας του τὰς ὑποθέσεις καὶ τότε νὰ ἀρχίσῃ ἡ τοιαύτη μεταξύ μας κρισολογία.

Ἀλλ' ὅταν ἀποδειχθῶ ἀθῶος, καθὼς καὶ εἶμαι ἀθῶος, ἡμπορεῖ νὰ μὲ ἀποζημιώσῃ ὁ κύριος ἐπίτροπός του;

Μόλις ἐβγῆκα ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἀφοῦ ἔδωσα ἐγγύησιν καὶ φυλάκωσεν ὁ κ. Ἀθανάσιος Βλασ-

* ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 94.

** κενὸν εἰς τὸ πρωτότυπον.

*** ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 14.



σόπουλος, Ἰθακήσιος, διὰ μίαν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶμαι ὡσαύτως πάντῃ ἀναίτιος, ἠναγκάσθην καὶ ἔδωσα αὐτῇ ἐγγύησιν ἀξιόχρεων καὶ νὰ ἐκφυλακωθῶ.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἰθακήσιος, ὅστις δὲν ἔχει μήτε ἐπιτροπικὸν ἀπὸ τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀδελφοῦ του, ὡς λέγει, τάχα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὲ ἐνάξῃ καὶ νὰ κρισολογηθῇ μαζί μου δι' ἣν ὡς ἔτυχε μοὶ προσάπτει κατηγορίαν; Καὶ ἂν αὐτὸς ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν ἔξαφνα, ἀπὸ ποῖον ἔχω νὰ ζητῶ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα, μὲ ἓνα λόγον ἱκανοποιήσιν;

Ὅθεν παρακαλῶ θερμῶς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, τὸν μὲν ἐπίτροπον τοῦ κ. Ἀντωνίου Κουρκουμέλη νὰ προσκαλέσῃ διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ τί ζητεῖ ἀπὸ ἐμὲ καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ μὲ δώσῃ μίαν ἐγγύησιν, ὅτι θέλει πράξῃ μετ' ἐμοῦ ὡς ὁ ἴδιος κ. Ἀντώνιος Κουρκουμέλης. Τὸν δὲ κ. Ἀθανάσιον Βλασσόπουλον, ἐνῶ θέλει ὑποχρεώσει διὰ νὰ φέρῃ τὸ ἐπιτροπικὸν του, νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ ἐν ταύτῳ νὰ μοὶ δώσῃ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν, καθότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ φύγῃ ἐντεῦθεν.

Ἀλλὰ δὴ καὶ ἐγγύησιν ὅταν ἀποδειχθῶ ἀνένόχος (καθὼς καὶ εἶμαι ὅλως ἀνένόχος) τῆς ἥς ὡς ἔτυχε μοὶ προσάπτει κατηγορίας εἰς τὸ νὰ μὲ ἀποζημιώσῃ μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανοποιήσιν, τόσον διὰ τὰ ἔξοδά μου, ὅσον καὶ ἠθικῶς διὰ τὴν ὑπόληψίν μου.

Ὑποσημειοῦμαι δὲ μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας.

Τῇ 5ῃ Ἰουλίου 1828
ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ πολίτης
† Γιαννάκης Τζατζαρώνης

Πρὸς τὴν Σεβ. Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν

Κύριοι!

Ὁ ὑποφαινόμενος Ἰωάννης Τζατζαρώνης εὐρίσκομαι ἤδη εἰς φυλακὴν τοῦ ἐνταῦθα Διοικητηρίου ἐκ σεβαστῆς διαταγῆς τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου ταύτης Ἐπιτροπῆς μῆνας σχεδὸν τέσσαρους, ἐγκαλούμενος παρὰ τινος Ἀντωνίου Κουρκουμέλη, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγνοῶ.

Εἰς τὴν νομιζομένην ταύτην κατηγορίαν του γνωρίζω τὸν ἐμαυτὸν μου πάντῃ ἀθῶον καὶ ἀμέτοχον καὶ ζητῶ τὴν προστασίαν τῶν νόμων καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ κατήγορός μου οὗτος, ἀφ' οὗ μὲ ἐνήγαγεν εἰς δίκην, ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ τὴν νομιζομένην ταύτην κατηγορίαν του. Καὶ ἔκτοτε μήτ' αὐτὸς μήτ' ὁ ἐπίτροπός του ἐμφανίζονται διὰ νὰ θεωρήσωμεν τὴν δίκην μας.

Ἀφ' οὗ πλέον κατηγορήθην οὕτω πως, ἀφ' οὗ μ' ἔβλαψε καιρίως τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑπολήψεώς μου, ἀφ' οὗ μ' ἔχει μέχρι τοῦδε ζημιωμένον εἰς ἔξοδα καὶ λοιπὰς ζημίας καὶ χασομερίας ἐπέκεινα τῶν γροσίων δύο χιλιάδων ὀκτακοσίων, ἀριθ. 2.800, καὶ ἀφ' οὗ μέχρι τοῦδε εὐρίσκομαι εἰς φυλακὴν τῶν κακούργων ὡς κακούργος, προστρέχω εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς δικαιοσύνης καὶ ζητῶ ἵνα ὑποχρεωθῇ ὁ ἐπίτροπος τοῦ ρηθέντος ἐνάγοντός μου νὰ μοὶ δώσῃ σταθερὰν καὶ ἀποχρῶσαν ἐγγύησιν, τόσον περὶ τῶν ἐξόδων μου, ἐνεστώτων καὶ μελλόντων, ὅσον καὶ περὶ ὅσων ἄλλων ἡμποροῦν νὰ προκύψουσι. Ἐξαιτῶ πρὸς δε, ἐκτὸς τῆς χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως, νὰ μ' ἱκανοποιήσῃ κατὰ νόμον ἠθικῶς καὶ περὶ τῆς ὑπολήψεώς μου.

Παρακαλεῖται λοιπὸν τὸ φιλοδίκαιόν σας ἐνθέρμως νὰ μετακαλεσθῇ ὁ ἐπίτροπος τοῦ διαληφθέντος ἐνάγοντός μου καὶ διὰ τῶν νόμων καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑποχρεωθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς δικαίας ταύτης αἰτήσεώς μου. Τοῦναντίον δέ, σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐνεργήσητε ταχύτερον ὅσον, ὅ,τι ὑπαγορεύει ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ τὸ δίκαιον κατὰ τὴν διακέλευσιν τῶν νόμων, διότι πλέον στεροῦμαι καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων μου καὶ δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τὴν μετὰ τῶν κακούργων στενὴν φυλακὴν.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἐξαιτούμενος εἶμαι εὐέλπης ὅτι ἡ εὐθυδικία τῆς Σεβ. ταύτης Ἐπιτροπῆς θέλει ἐνεργήσῃ τὴν παροῦσαν δέησιν.

Ὑποσημειοῦμαι μ' ὅλον τὸ ἀνῆκον σέβας.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1828

Ὁ εὐπειθὴς πολίτης
† Γιαννάκης Τζατζαρώνης διὰ χειρὸς τοῦ γράφαντος Α. Μιλτιάδου

Ἰδού, Κύριοι καὶ Σεβαστοὶ Δικασταί, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐζήτουν εἰς τὸ Κριτήριον τὸν κύριον Ὅρφανὸν ὡς ἐπίτροπον τοῦ Κουρκουμέλη, καὶ ὅχι, ὡς ψευδόμενος λέγει ὁ ἀσυνείδητος Πογιάννης Παρασκευᾶς.

Μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

Τῇ 24 Νοεμβρίου 1828 ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ ταπεινὸς καὶ εὐπειθὴς
† Γιαννάκης Τζατζαρώνης

Σεβαστοὶ Δικασταί,

Παρακαλῶ ἀναγνώσατε τὸ παρὸν διὰ νὰ γνωρίσετε τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐζήτουν ἐγὼ εἰς τὸ Κριτήριον τὸν Διονύσιον Ὅρφανὸν ὡς ἐπίτροπον τοῦ Κουρκουμέλη.

29*

Ἀριθ. 5974

Ἑλληνικὴ Πολιτεία
Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς τὸν Μοίραρχον κύριον Γεώργιον Σαχίνην

Ἀπηγόρευσε ἡ Ρωσία τὴν ἐξαγωγὴν τῶν γεννημάτων ἀπὸ τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἠνάγκασε τὴν Πόρταν νὰ ναυλώσῃ διάφορα ἐμπορικὰ καράβια ὑπ' οὐδετέραν σημαίαν καὶ ἐπ' ὀνόματι Εὐρωπαίων ἐμπόρων διὰ νὰ μετακομίσωσιν σιτάρια ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπίσης καὶ εἰς Θεσσαλονίκην ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ κατ' ἐπιταγὴν τῆς Πόρτας. Τὸ κλείσιμον τῆς Μαύρης Θαλάσσης ἐπαπειλεῖ σιτοδείαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πολλὰ μικρὴ ποσότης εὐρίσκεται εἰς Σύραν· τούτου χάριν ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ μεταθέσῃ τὴν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σου ἀποκλειστικὴν μοῖραν τοῦ Βόλου ἀπὸ τὴν γραμμὴν ἐκείνην διὰ νὰ περιπλέῃ τὸν Ἑλλήσποντον. Καθ' ἧς πληροφορίας ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀπὸ σέ τὸν ἴδιον, ἀνωφελὲς ἀποκαθίσταται ὁ ἀποκλεισμός τοῦ Βόλου καὶ ἀκόμη ἀνωφελέστερος θέλει ἀποκατασταθῇ εἰς τὸ ἐξῆς ἐξ αἰτίας τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Διὰ τῆς μεταθέσεως ταύτης δὲν ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ σηκώσῃ καὶ τὰ πλοιάρια τὰ πλέοντα εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ «Υδρα», ὁ «Λεωνίδας», ἡ «Καμβριανή» καὶ ἐν μίστικον εἶναι ἱκανὰ διὰ τὸν προκείμενον σκοπόν. Ὁ σκοπὸς κυρίως εἶναι τὰ πλοῖα ταῦτα πλέοντα ἔξω τοῦ Ἑλλησπόντου ὅσα καράβια ἀπαντήσωσιν ὑπ' ὁποιαδήποτε σημαίαν φέροντα τροφὰς νὰ τὰ κρατήσωσι καὶ νὰ τὰ στείλωσιν εἰς Αἴγιναν. Δὲν πρόκειται λόγος ἂν αὐτὰ φέρωσιν ἐχθρικὸν πρᾶγμα ἢ ἔχι. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει χρεῖαν τροφῶν καὶ μεταχειριζομένη τὸ παγκόσμιον δικαίωμα δύναται νὰ λάβῃ τὰ τρόφιμα φορτία καὶ νὰ πληρώσῃ τοὺς οὐδετέρους κυρίους αὐτῶν καθ' ἣν τιμὴν ἤθελαν πωλήσει τὰς τροφὰς ταύτας εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὅθεν ἐπειδὴ παραγγέλλομεν νὰ συλλαμβάνωνται τὰ τοιαῦτα πλοῖα ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ, ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις περὶ τῆς ἰδιοκτησίας θέλει γίνεσθαι εἰς τὴν προσωρινὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ χρέος τῶν Ἑλλήνων πλοιάρχων θέλει εἶναι νὰ φέρονται πρὸς τὰ οὐδέτερα ταῦτα πλοῖα μὲ τιμὴν καὶ φρόνησιν, νὰ στέλλωνται εἰς Αἴγιναν χωρὶς νὰ προξενῇται οὔτε ἐνόχλησις εἰς τοὺς ὑπ' οὐδετέραν σημαίαν οὔτε σφετερισμὸς ἢ ζημία εἰς τὸ φορτίον. Ἐλπίζομεν ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος νὰ ἐκπλεύσῃ καὶ ὁ ἴδιος μὲ τὴν «Υδραν» πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον. Ἐν τοσούτῳ διάταξε τοὺς διοικητὰς τῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν διὰ νὰ ἀπέλθωσιν ἀμέσως εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ σου ὅσα διὰ τῆς παρούσης διατάττομεν.

Ἐν Πόρῳ τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. Τρικούπης

* ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 122. — Θεοδ. Ἀθ. Χαλκιοπούλου, ἔ. ἀ., σ. 106.

